

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 13C/66/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214652
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Tvrdá
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512214652.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Janou Tvrdou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnka č. 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnka č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: V. A., D.: XX.XX.XXXX, N. Š., O. Č.: XXX/XX, o zaplatenie 852,51 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamietá.

II. Súd odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom súdu doručeným dňa 28.11.2012 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 852,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške vo výške 9,5% ročne zo sumy 278,83 eura od 02.03.2007 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 573,68 eura od 02.03.2007 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Uviedol, že v konaní uplatnený nárok predstavuje pohľadávku voči odporkyni vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke č. 2588426 uzavretej dňa 25.06.2005 medzi odporkyňou ako dlžníkom a spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 ako veriteľom, ktorú navrhovateľ nadobudol od pôvodného veriteľa na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.03.2007.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila. Návrh, prílohy i poučenie o procesných právach účastníka konania jej boli doručené dňa 02.04.2013 a 21.03.2014.

Súd vo veci za použitia § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) nenariadil pojednávanie, nakoľko ide o tzv. drobný spor v súlade s § 200ea ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom k hodnote sporu súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania na základe listinných dôkazov, pričom vykonal dokazovanie návrhom na začatie konania, žiadosťou/zmluvou o vydanie pôžičkovej karty Žolík, obchodnými podmienkami VÚB, a.s. pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu VÚB, a.s. pre pohľadávku voči odporkyni, zmluvou o postúpení pohľadávok a výňatkom z jej prílohy, pokusom o zmier, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 24.08.2009, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 06.10.2014, ako aj obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) uzavrel s odporkyňou dňa 25.06.2005 zmluvu o poskytnutí pôžičky číslo 2588426, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky,

s obsahom ktorých vyjadriala odporkyňa svojim podpisom súhlas. Na základe tejto zmluvy v spojení so žiadosťou odporkyne zo dňa 17.06.2005 pôvodný veriteľ poskytol odporkyňi úverový rámec 30.000,-Sk. Podmienky, za ktorých bol úver poskytnutý, upravovala zmluva i všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s., pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. Z predpísaných platieb v celkovej výške 697,07 eura odporkyňa zaplatila celkom sumu 46,47 eura. Pôvodný veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky k 17.01.2006. Odporkyňa je tak v omeškaní so zaplatením sumy 852,51 eura počnúc dňom 18.01.2006. Predmetná pohľadávka bola na navrhovateľa postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.03.2007. Dňa 24.08.2009 bolo spísané medzi navrhovateľom, t.j. osobou, na ktorú dodávateľ pohľadávku postúpil a odporkyňou (po uplynutí premlčacej doby) uznanie dlhu. Odporkyňa vyhlásila, že uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy s pôvodným veriteľom VÚB, a.s., vo výške 852,51 eura a zaviazala sa ho splatiť v siedmich splátkach po 30 eur mesačne s dátumom prvej splátky 25.09.2009. Zároveň v bode 3.1 uznania vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.03.2007 uzavretej medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, a výňatku z jej prílohy mal súd za preukázané, že pohľadávka uplatnená voči odporkyňi v tomto konaní bola postúpená z pôvodného veriteľa na navrhovateľa, ktorý je na základe uvedeného aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní.

Navrhovateľ uplatnený nárok opieral o tvrdenie, že odporkyňa neplatila splátky úveru riadne a včas, preto postupca vypovedal zmluvu o úvere a navrhovateľ vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy.

Z výpisu z účtovných kníh pôvodného veriteľa, generovaného jeho bankovým systémom, vyplýva, že pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 852,51 eura. Nakoľko odporkyňa ani po postúpení pohľadávky nič nezaplatila, dlžná suma je 852,51 eura.

Z pokusu o zmier, datovaného ku dňu 09.11.2012, súd zistil, že navrhovateľ vyzval odporkyňu na splatenie pohľadávky vo výške 1.569,09 eura a jej príslušenstva v lehote do 16.11.2012.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 a 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom k 15.07.2003 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 písm. a/ a b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len zákon č. 258/2001 Z. z.), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, prípadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2,4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ splniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uznania dlhu), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. účinného v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd skúmal, či nárok navrhovateľa vzhľadom na dikciu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. nie je premlčaný (norma má podľa názoru súdu procesnú povahu), na čo bol navrhovateľ upozornený súdom písomne. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa navrhovateľ poukázal na neústavnosť citovaného zákonného ustanovenia a nesúhlasil s jeho aplikáciou súdom ex offo. Vzhľadom na dikciu zákonného ustanovenia § 5b, ktoré je platnou a účinnou právnou normou, súd túto aplikoval z úradnej moci a zmluvu i dohodu o uznaní dlhu podrobil preskúmaniu z hľadiska ich možnej premlčateľnosti.

Ak je v konaní uplatnená námietka premlčania, je na súde, aby sa v súlade so zásadou hospodárnosti konania obsiahnutou v § 6 O.s.p. prednostne zaoberal len otázkou premlčania práva. Ak je vynútiteľnosť určitého práva odvrátená dôvodnou námietkou premlčania, súd nemôže už z tohto dôvodu uplatnené právo priznať (stanovisko senátu NS ČSSR z 26.4.1983 sp. zn. Sc 2/83).

Súd predtým ako pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti samotného nároku navrhovateľa, zaoberal sa otázkou premlčania z úradnej moci. Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil premlčanie vzhľadom na to, že v prípade jeho oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo

nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabránili tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam.

V danej veci je nesporné, že medzi postupcom a odporcom bola uzatvorená tzv. spotrebiteľská zmluva.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporkyňa bola povinná dlh zaplatiť po tom, ako bola vyhlásená predčasná splatnosť. Prvýkrát si navrhovateľ mohol u odporkyne cestou súdu uplatniť právo na zaplatenie dlžnej sumy dňa 18.01.2006. Premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka teda plynula od 18.01.2006 do 18.01.2009. Uznanie dlhu bolo spísané dňa 24.08.2009 medzi navrhovateľom, t.j. osobou, na ktorú dodávateľ pohľadávku postúpil a odporkyňou po uplynutí premlčacej doby.

Uznanie dlhu upravené v § 558 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Z toho vyplýva, že uznanie dlhu, riadiace sa Občianskym zákonníkom, musí byť urobené písomne a dlžník v tomto písomnom uznaní dlhu musí uviesť, že zaplatí dlh, ktorý v tomto uznaní musí byť špecifikovaný čo do dôvodu a výšky (teda musí byť uvedený dôvod, pre ktorý dlh vznikol a konkrétna výška dlhu). Zo zákona existuje právna domnienka, ktorá predpokladá, že ak dlžník uzná svoj dlh, tento dlh v čase uznania trval. V prípade, že dlžník uzná už premlčaný dlh, platí, že účinky uznania dlhu vyplývajúce z Občianskeho zákonníka nastanú, len ak dlžník v čase uznania dlhu vedel o tom, že dlh je premlčaný.

Vzhľadom na formuláciu obsiahnutú v uznaní záväzku zo dňa 24.08.2009, ktorá spĺňa náležitosti podľa Občianskeho zákonníka, súd aplikoval na uznanie záväzku ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré pokladá navyše s prihliadnutím na vyššie uvedené pre spotrebiteľa za priaznivejšie.

V prejednávanej veci pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto dohoda o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika je zakázaná, preto je uznanie záväzku podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.06.2012 sp. zn. 11Co 37/2012, zo dňa 03.07.2013 sp. zn. 3 Co 54/2013).

Súd nemôže poskytnúť ochranu uplatnenému právu navrhovateľa, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praktiky, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Krajský súd v Trenčíne vo svojom rozsudku zo dňa 26. marca 2014 sp.zn.: 5 Co 296/2013 taktiež konštatoval v skutkovo a právne obdobnom prípade, vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ dával podpisovať odporcovi dohodu o uzavretí splátkového kalendára, ako i na skutočnosť, že navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenie o uznaní záväzku, že konanie dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď žalovaný zrejme nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Podľa jeho názoru je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie považoval taktiež za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 č. 250/2007 Z. z., pričom takéto konanie považoval aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti.

Súd konštatuje, že uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné, a preto s prihliadnutím na premlčanie nároku navrhovateľa, návrh zamietol.

V závere súd uvádza, že v danej veci z hľadiska princípu právnej istoty rešpektoval ustálenú súdnu prax presadzujúcu princíp absolútnej ochrany spotrebiteľa (tzv. „privilegovaného spotrebiteľa“).

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania (navrhovateľa), urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a konštatoval, že odporkyňa mala v konaní plný úspech, keď súd návrh zamietol. Súd však úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože nepodala návrh na ich priznanie, navyše súd nemal za preukázané, že by jej nejaké v tomto konaní vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.